

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

ในการดำเนินคดีอาญาและการพิจารณาคดีนั้น โดยหลักแล้วจะต้องมีตัวจำเลยอยู่ร่วมด้วยขณะมีการพิจารณาคดีเสมอ อันถือเป็นหลักทั่วไปและรวมถึงเป็นหลักสำคัญของนานาประเทศที่ให้การยอมรับถึงการคุ้มครองสิทธิของจำเลยดังกล่าวด้วย ซึ่งหมายความว่าจำเลยสามารถที่จะใช้สิทธิของตนในการต่อสู้คดี และแสดงถึงความบริสุทธิ์แก่ต่างให้กับตัวเองได้อย่างเต็มที่อันเป็นหลักทั่วไปของการดำเนินคดีแบบระบบปฏิส่วน ที่ถือว่าตัวจำเลยเป็นประธานในคดีสามารถที่จะใช้สิทธิของตนในการพิสูจน์ความบริสุทธิ์

ทั้งนี้ก็เป็นไปตามหลักการของระบบประชาธิปไตย ที่คุ้มครองทั้งสองฝ่ายสามารถต่อสู้กันในทางพยานหลักฐาน ในชั้นศาลและศาลมีผู้ดำเนินไว้ซึ่งความยุติธรรมจะได้พิจารณาคดีได้อย่างชัดเจน ซึ่งศาลสามารถที่จะพิจารณาบุคคลกักษณะของการพูดจาของจำเลย และกิริยาท่าทางภาษากายภาพประกอบกับพยานหลักฐานอื่นไปด้วย

อย่างไรก็ดี กฎหมายย่อมมีข้อยกเว้นไว้เพื่อประโยชน์ในทางปฏิบัติและความมีประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกที่สำคัญที่สุดคือสิ่งที่เรียกว่า “สิ่งที่จะต้องพิจารณาคดีโดยมีตัวจำเลยอยู่ร่วมด้วยขณะพิจารณาเสมอไป” กล่าวคือ หากเจตนากรณ์ของกฎหมายมุ่งที่จะคุ้มครองสิ่งใดก็จะออกบทบัญญัติมาเพื่อร่วงรับกับสิ่งดังกล่าว เช่น คุ้มครองความปลอดภัยและความสะดวกรวดเร็วในการพิจารณาคดี ก็บัญญัติกฎหมายที่เป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยในชั้นพิจารณาขึ้นมา รวมไปถึงกรณีที่ศาลอ้าใช้ดุลพินิจในการให้สืบพยานลับหลังจำเลยได้ในบางกรณี หรือ ให้มีการสืบพยานหลักฐานไว้ล่วงหน้าด้วยเช่นกัน

สำหรับกฎหมายต่างประเทศในระบบเดียวกับเราคือระบบชีวิลลอร์ เช่นประเทศไทย ฝรั่งเศส ก็มีหลักการที่ให้มีการพิจารณาโดยไม่มีตัวจำเลยได้ ซึ่งเราเรียกว่าการพิจารณาแบบ “Jugement par Contumace” และสำหรับกรณีระบบกฎหมายแบบคอมมอนลอร์ เช่น ประเทศไทย อังกฤษในกรณีของกระบวนการพิจารณาคดีโดยรวดเร็ด (Summary Trial) ซึ่งพิจารณาความผิดเล็กน้อย ที่บัญญัติไว้ว่าหากจำเลยไม่ปรากฏตัวต่อหน้าศาลและศาลก็อาจดำเนินการพิจารณาไป

ได้ฝ่ายเดียวโดยวิธี Pleas of guilty by post โดยให้จำเลยให้การรับสารภาพทางไปชั่นในกรณีที่ไม่ประสังค์จะมาร่วมการพิจารณาคดี

การพิจารณาลับหลังจำเลย ในที่นี้หมายถึง การพิจารณาโดยไม่มีตัวจำเลยอยู่ร่วมด้วยขณะพิจารณาคดี ซึ่งเป็นการขัดกับหลักที่ต้องมีตัวจำเลยอยู่ร่วมด้วยขณะพิจารณาคดีแต่ทั้งนี้ บางกรณีกฎหมายก็กำหนดให้ต้องมีทนายความของจำเลยอยู่ด้วยเพื่อคุ้มครองสิทธิของจำเลยนั้นเอง

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติ ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ให้มีการพิจารณาคดีโดยมีตัวจำเลย และไม่ต้องมีตัวจำเลยแล้วนั้น จะเห็นได้ว่ากรณีที่ไม่ต้องมีตัวจำเลยนั้นบัญญัติไว้เฉพาะเพียงบางมาตรฐานเท่านั้นทั้งนี้เนื่องจากเป็นไปเพื่อความสะดวกของคู่ความ หรือแม้กระหงเพื่อต้องรักษาความสงบเรียบร้อยภายในศาลเองก็ตาม ซึ่งยังไม่เปิดกว้างและรองรับเหตุที่จะเกิดขึ้นได้ในทางปฏิบัติอันเกี่ยวกับตัวจำเลยเท่าที่ควร โดยบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย จะมุ่งคุ้มครองจำเลยและสิทธิในการต่อสู้ดีขึ้นตัวจำเลยได้สอดคล้องกับหลักสำคัญ ซึ่งเป็นข้อดีก็ตามแต่ก็มีบางกรณีที่เป็นปัญหาเกิดขึ้น เพราะศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปไม่ได้เลย เช่น ในกรณีที่จำเลยหลบหนีไประหว่างที่มีการประกันตัวหรือการปล่อยชั่วคราว หรือแม้กระหงทั้งกรณีที่จำเลยเจ็บป่วยไม่ถึงขั้นวิกฤติก็ตาม แม้ว่าจำเลยจะมีทนายความก็ตาม ศาลจึงต้องจำหน่ายคดีหรือเลื่อนคดีไปโดยไม่มีกำหนดเพื่อที่จะดำเนินการอุกอาจเรียกและหมายจับจำเลยมาเพื่อพิจารณาคดีต่อไปได้

ผลที่ตามมาคือ อาจทำให้บางกรณีศาลและการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีต้องหยุดชะงักลงเป็นการชั่วคราวหรือถาวรสั่งแต่กรณี จึงไม่สามารถที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาได้อย่างรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรมได้ตามหลักที่รัฐธรรมนูญของไทยเองก็บัญญัติหลักการดังกล่าวไว้ และส่งผลต่อการเยียวยาความเสียหายแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นตัวโจทก์เอง ตัวพยาน และพยานหลักฐานต่าง ๆ ในคดี ทั้งนี้รวมไปถึงตัวผู้พิพากษาไม่สามารถที่จะชำระคดีที่ค้างอยู่ในศาลให้เสร็จเรียบร้อยไปได้ทำให้คดีรอกศาลมากยิ่งขึ้น ทำให้กระบวนการพิจารณาคดีที่ค้างอยู่ในศาลให้เสร็จเรียบร้อยไปได้ยาก ทำให้กระบวนการพิจารณาคดีล้าหลังหรือมีช่องว่างทางกฎหมายและด้อยพัฒนาทางกฎหมายไม่ทัดเทียมชาติที่พัฒนาแล้วได้

เหตุประการตั้งกล่าว ทำให้มีผลกระทบต่อโจทก์ได้มากเช่นกัน เพราะไม่มีหลักประกันในการที่จะได้รับการเยียวยาทางกฎหมายอันแน่นอนได้ ว่าเราจะได้ตัวจำเลยมา

ดำเนินคดีต่อไปหรือไม่ เสียทั้งเวลาและเสียทั้งความเชื่อมั่น ในกระบวนการยุติธรรมของตัวโจทก์ เองหากจำเลยหนีไปจนขาดความต้องการ หรือจำเลยเจ็บป่วยจนไม่มีความแน่นอนในการที่จะมาร่วมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาได้ นอกจากนี้ในกรณีที่หากจะพิจารณาไปโดยไม่มีตัวจำเลย กว่าหมายถึงว่าเป็นการกระทบสิทธิในการเชิญหน้าพยานของจำเลยและกระทบสิทธิในการต่อสู้คดีเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งไม่สมควรที่จะเกิดขึ้นในกระบวนการพิจารณาคดีอาญาของไทย นอกเสียจากว่ามีมาตรการรองรับในการจะทำดังกล่าวโดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของจำเลยให้สอดคล้องและสมดุลกันที่สุด

ซึ่งปัญหาข้างต้น เป็นขั้นพิจารณาคดีก่อนมีคำพิพากษาอันจะต้องมีการศึกษาถึงแนวโน้มความเป็นไปได้ของการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่อไป หากแต่มีข้อดีกว่าในการอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นหากแม้ว่าไม่มีตัวจำเลย เพราะจำเลยหลบหนีศาลก็สามารถที่จะอ่านลับหลังจำเลยไปได้ และกำหนดเวลาในการอุทธรณ์หรือฎีกาเริ่มนับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งทันที

6.2 ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ถึงหลักการ วัตถุประสงค์ เงื่อนไข และผลของการพิจารณาคดีโดยไม่มีตัวจำเลย หรือพิจารณาลับหลังอันเป็นข้อยกเว้นของหลักการพิจารณาคดีที่จะต้องมีตัวจำเลยนั้น รวมทั้งความเหมาะสมในการใช้ดุลพินิจของศาล ความชอบด้วยกฎหมายของบทบัญญัติที่ถือเป็นข้อยกเว้น และลักษณะคดีที่พิจารณาคดีโดยไม่มีตัวจำเลยได้ รวมถึงปัญหาของหลักการพิจารณาที่จะต้องมีตัวจำเลย

ผู้เขียนมีความเห็นว่า แม้เรื่องการพิจารณาที่ไม่ต้องมีตัวจำเลยจะเป็นข้อยกเว้นของหลักของกฎหมายในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย รวมถึงหลักในมาตรฐานสากลอันส่งผลทำให้เงื่อนไขในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่สามารถพิจารณาคดีโดยไม่มีตัวจำเลยนั้นมีจำนวนมาตราที่บัญญัติรองรับไว้จำนวนมากไปด้วยนั้น ทั้งนี้เป็นเรื่องที่จะอำนวยความยุติธรรมความ ให้แก่ทั้งโจทก์และจำเลยในการต่อสู้คดีกันนั้นเอง แม้มีกฎหมายออกมารองรับกรณีที่จำเลยไม่มีความจำเป็นต้องมาสืบพยานหรือร่วมในกระบวนการพิจารณา ในกรณีกระทำการลับหลังจำเลยคนอื่น หรือไม่มีความจำเป็นต้องตามประเด็นไปเพื่อร่วมในการพิจารณา ในกรณีส่งประเด็นหรือมีการเดินเชิญสืบก็ได้ ซึ่งถือเป็นสิทธิที่จำเลยเลือกได้ และ

ได้เปรียบเพื่อไม่เสียเวลาของตนในการดำเนินธุรกิจประจำวัน หรือไม่ต้องเสียเงินต่อการเสียชื่อเสียงในการมาว่ามารพิจารณาคดีในฐานะจำเลยทุก ๆ ครั้งที่มีการพิจารณาคดี

แต่ทั้งนี้บัญญัติของกฎหมายในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กลับไม่ได้กล่าวถึงข้อยกเว้นในการพิจารณาคดีที่ไม่มีตัวจำเลย หรือพิจารณาลับหลังจำเลยในกรณีที่จำเลยเป็นผู้ที่กระทำให้ไม่มีตัวจำเลยในการพิจารณาขึ้นเองบ้าง ไม่ว่าจะเป็นเพระจำเลยหลบหนีไประหว่างมีการประกันตัวหรือปล่อยชั่วคราวก็ดี หรือแม้แต่เป็นเหตุสุดวิสัยในกรณีที่จำเลยประสบภัยเดหุหรือเจ็บป่วยจนไม่สามารถเข้าร่วมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี โดยในทางปฏิบัติผู้พิพากษาไม่สามารถกระทำการใดต่อได้นอกจากรอให้ดำเนินการเอกสารตัวจำเลยมาว่ามารพิจารณา

ทำให้ลักษณะดังกล่าวเป็นสมือนซ่องว่างของกฎหมาย ที่จำเลยบางคนอาจเห็นลู่ทางในการที่ตนสามารถที่จะหลุดพ้นจากการดำเนินคดีหรือตกเป็นจำเลยและผู้ต้องโทษต่อไปได้ หรือจำเลยอาจเปลี่ยนวิกฤติของตัวเอง ในการที่ตนเจ็บป่วยให้เป็นโอกาสในการที่ศาลต้องจำหน่ายคดีของตนชั่วคราวทำให้ตนมีอิสรภาพต่อไปแม้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งก็ตาม ขั้นเป็นการเอาเปรียบแก่คู่กรณีฝ่ายโจทก์และอาจกระทำต่อหลักการตามรัฐธรรมนูญ ที่มุ่งให้การดำเนินคดีนั้นเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรมได้ ทั้งนี้แม้ว่าจะเปิดโอกาสกราฟิกในการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาลับหลังจำเลยได้ แต่ดุลพินิจของศาลก็ยังต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของบทยกเว้นภายในกฎหมายอันจำกัดเฉพาะกรณีอยู่

ดังนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจน และเป็นธรรมโดยต้องพิจารณาถึงหลักคุ้มครองประโยชน์สาธารณะให้สอดคล้องกับหลักการคุ้มครองสิทธิของจำเลยในเรื่องการพิจารณาคดีโดยไม่มีตัวจำเลยนั้น ผู้เขียนจึงคร่ำเครือเสนอแนะ ให้มีการเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายในกรณีที่จำเลยหลบหนีไประหว่างมีการประกันตัวหรือปล่อยชั่วคราว เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศอังกฤษ หรือประเทศฝรั่งเศส ประเทศเหล่านี้จะถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิของจำเลยเอง หากมีการส่งหมายที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วก็สามารถพิจารณาคดีลับหลังจำเลยได้ อย่างไรก็ตามเมื่อได้ตัวจำเลยมาเพื่อดำเนินคดีในภายหลังแล้วก็ควรมีมาตรการที่จะยกคดีดังกล่าวชั่วขั้นมาพิจารณาใหม่ได้ (Retrial) เพื่อที่จะให้จำเลยสามารถให้การและสามารถสู้คดีอันตนพึงมีสิทธิดังกล่าวและถือเป็นการจำเริงไว้ซึ่งความยุติธรรมของคุ้มครองทั้งสองฝ่ายมากที่สุด โดยหลักการยุติธรรมคดีชั่นใหม่นี้บัญญัติไว้ในประเทศฝรั่งเศส นอกจากนี้ในประเทศไทยกรณีที่จำเลยเจ็บป่วยเป็นเวลานานก็ควรมีบทบัญญัติของกฎหมายออกมารองรับและแก้ไขให้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากยิ่งขึ้นด้วยว่าหากจำเลยป่วยจริงโดยความเห็นของแพทย์ดังนี้ก็สามารถให้หมายความของ

จำเลยมาแก้คดีแทนได้หรือไม่เพื่อที่จะรักษาสิทธิการต่อสู้ของจำเลยโดยหมายความ นอกจากนี้คดีจะได้เสร็จไปอย่างรวดเร็วโดยไม่กระทบสิทธิการต่อสู้ของจำเลยมากจนเกินไปและจำเลยเองก็อาจพ้นข้อกล่าวหาและพิสูจน์บุริสุทธิ์ของตนเองได้รวดเร็วด้วยเช่นกัน

กล่าวคือ เม้มีมีตัวจำเลยในกรณีดังกล่าวข้างต้นก็สามารถที่จะพิจารณาคดีต่อไปได้โดยไม่กระทบต่อการคำนวณความยุติธรรมให้กับฝ่ายโจทก์และสังคมด้วย ทั้งนี้รวมไปถึงการอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยในบทบัญญัติตามตรา 182 ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กให้ครอบคลุมไปถึงกรณีที่จำเลยหลบหนีไประหว่างพิจารณา และไม่สามารถจับตัวมาได้ตามหมายเรียกและหมายจับอันด้านเนินกรุงต้องตามกระบวนการดังกล่าวแล้วด้วย เพื่อที่จะได้บังคับให้แก่จำเลยรวมถึงเกี่ยวกับสิทธิของจำเลยในการอุทธรณ์หรือฎีกาคำพิพากษาต่อไปด้วย

ดังนั้นผู้เขียนจึงควรขอเสนอแนะ ให้เพิ่มเหตุหรือเงื่อนไขในการให้ศาลสามารถที่จะมีดุลพินิจเพื่อพิจารณาลับหลังจำเลย การสืบพยานก่อนล่วงหน้าในชั้นพิจารณาคดีที่ยังไม่มีบัญญัติไว้อย่างชัดเจน และรวมไปถึงการอ่านคำพิพากษาด้วย หรือหากจะให้เป็นผลดีที่สุดหากไม่สามารถจับตัวจำเลยมาได้ หรือจำเลยหลบหนีแล้วมีแต่ผลเสียแต่กับตัวจำเลยเองในเรื่องสิทธิของความเป็นประชากในประเทศไทยที่รัฐธรรมนูญรองรับไว้

นอกจากนี้ควรมีการเพิ่มมาตรการเพื่อป้องกันจำเลยมิให้หลบหนี ในทางการจัดการทรัพย์สินและเรื่องสิทธิทางผลเมื่อองค์ด้วยก็จะเป็นการลงโทษจำเลย และจุงใจจำเลยทางอ้อมที่จะมาเข้าร่วมการพิจารณาคดี ดิกว่าที่จะหลบหนีแล้วมีแต่ผลเสียแต่กับตัวจำเลยเองในเรื่องสิทธิของความเป็นประชากในประเทศไทยที่รัฐธรรมนูญรองรับไว้

สำหรับกรณีความผิดลหุโทษ สำหรับศาลไทยที่ต้องมีการพิจารณาคดีในศาลแขวงนั้น ยังมีความเคร่งครัดในเรื่องการมีตัวจำเลยอย่างมาก ซึ่งแตกต่างกับในต่างประเทศทั้งในประเทศไทยและประเทศฝรั่งเศส ที่ยังมีการละลุ่มอย่าง สำหรับการพิจารณาคดีในศาลมีดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อที่จะให้กระบวนการพิจารณาเป็นไปอย่างราบรื่นและเยียวยาความเสียหายให้โจทก์ได้รีบเขียนด้วย

ดังนั้นกฎหมายไทยก็อาจมีการพัฒนาปรับปรุง ในเรื่องที่เป็นปัญหาข้างต้นเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วยทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะได้ครอบคลุมในกรณีที่กว้างขึ้นและทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ยังจะส่งผลให้กฎหมายของไทยมีเสถียรภาพในการให้ความยุติธรรมแก่คู่ความทั้งสองฝ่าย ซึ่งจะได้รับการยอมรับการพัฒนากฎหมายของไทยต่อสายตาของนานาประเทศทั่วโลกต่อไป